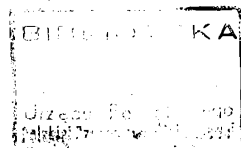

10 września 1928 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

C 10g; 17/10

Nr 7721.

Stanisław Dyndowicz
(Glinik marjampolski, Polska).

Kl. 23 b 3.

ewg 17/10 K-18

Sposób użytkowania porafinacyjnego odpadkowego kwasu siarkowego.

Zgłoszono 27 sierpnia 1926 r.

Udzielono 14 czerwca 1927 r.

Metoda polega na redukcji odpadkowego kwasu siarkowego na dwutlenek siarki i częściowo na wolną siarkę gazami krakowem i destylacyjnem, gazem ziemnym (pirogenetycznie rozłożonym), gazem świetlnym, gazami generatorowem i wodnem, acetylenem, wodorem i podobnem gazami o własnościach redukujących.

Kwas odpadkowy ogrzany w kotle (konstrukcji używanych kotłów krakowych, względnie olejowych bez deflegmatorów), zaopatrzonym w rury parowe na dnie kotła, których wlot jest połączony ze źródłami gazu i pary, traktuje się strumieniem gazu redukującego.

Kocioł napełniony kwasem odpadkowym, przed nagrzewaniem wypełnia się gazem w celu usunięcia powietrza (co jest bardzo ważnem ze względu na niebezpie-

czeństwo eksplozji), następnie ogrzewa się, przeprowadzając wolny strumień gazu. Reakcja w temperaturach 130° — 180° C przebiega intensywnie i ilościowo. Gazy wychodzące z kotła przeprowadza się przez kondensator siarki do absorbera bezwodnika kwasu siarkawego.

Po skończonej reakcji, t. j. skoro gazy uchodzące z kotła nie wykazują już zawartości dwutlenku siarki, temperaturę podnosi się w celu odparowania wydzielonej siarki, następnie dopływ gazu zamyka się i przepuszcza się przegrzaną parę, w celu usunięcia gazu i oddestylowania zawartości olejów.

W kotle pozostaje asfalt zupełnie wolny od kwasu siarkowego.

Dwutlenek siarki można absorbować znanymi i stosowanymi metodami w prze-

myśle np. zimną wodą, roztworem sody, wapnem, mlekiem wapiennem zależnie od tego, jakie produkty chce się otrzymać. Powyższe odnosi się także i do kondensacji par siarki.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e.

Sposób zużytkowania porafinacyjnego

odpadkowego kwasu siarkowego, znamieny tem, że stosuje się gazy krakowe i wogóle redukujące do zamiany porafinacyjnego kwasu siarkowego na dwutlenek siarki i siarkę, a co zatem idzie do otrzymania wolnego asfaltu.

S t a n i s ł a w D y n d o w i c z.